

From the time of slaughtering

משעת שחיטה –

Overview

The גמרא cites a dispute between ר' יוחנן (who maintains that the צפורי of איסור הנאה begins from the time of שחיטה), and ריש לקיש (who maintains that it begins from the time of לקיחה [when they are designated to be the צפורי מצורע]).¹ Our ר"י clarifies the view of תוספות.

פירוש² ומשולחת נמי תיאסר משחיטת חבירתה עד השילוח -

The explanation of משעת שחיטה according to ר"י is that the משולחת is also forbidden³ from when her partner was נשחט till the sending away, when the משולחת is מותרת even באכילה.

rejects an alternate explanation:

ואין לפרש⁴ משעת שחיטה בשחוטה ובמשולחת ליכא איסור כלל -

And one cannot explain that the (ר"י) refers only to the שחוטה, but by the משולחת there is no איסור at all, even before she was sent away (and certainly after the שחיטה) -

דהא תנא צפורי מצורע דמשמע תרוייהו:

For the משנה states צפורי מצורע (in the plural), which indicates that by both of the birds she is not מקודשת (even with the משולחת [before sending it away]).

Summary

The משולחת is אסורה בהנאה from the time of שחיטה until the time of שילוח.

Thinking it over

If the איסור is only משעת שחיטה how does this איסור affect the משולחת; how does it become אסור, since no action is taken regarding her?!⁵

¹ According to ר"ל both birds are אסורין משעת לקיחה (for we did not designate as of yet which will be the שחוטה and which will be the משולחת). However after the משולחת is sent away she is מותרת (even באכילה [see the גמרא later]).

² The term פירוש here is to negate the 'ואין לפרש' mentioned immediately.

³ It is self-understood that any איסור regarding the משולחת is an איסור הנאה, for it is alive (there cannot be any איסור אכילה). See ד"ה וזה תוס' later.

⁴ This seems to be פרש"י. See (the contrast in) (ובד"ה משעת לקיחה) רש"י ד"ה משעת שחיטה.

⁵ See (also) תוס' ד"ה תנאי (at the bottom of this עמוד).